

[Svend Nielsen.]

neders Tjenestetid. Under Henvisning til at den norske Tysklandsbrigade har 10 Maaneders Tjenestetid, kan man vanskeligt se, der skulde være nogen afgørende Hindring for, at vi skulde kunne gennemføre det samme, hvis det da ikke er Englands Mening, at vi paa flere Omraader skal have en efter min Opfattelse noget besynderlig Særstilling med Hensyn til vor Tysklandsbrigade.

Med disse Bemærkninger kan jeg tilgive mit Partis Medvirkning ved Lovforslagets videre Behandling her i Tinget.

Johs. Christiansen: Det virkede ikke kedeligt at høre det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen indlede sine Bemærkninger med, at det var hans Parti, der i sin Tid opfordrede Ministeren til at overveje en Nedsættelse af Tjenestetiden. Saa vidt jeg erindrer, er Forhistorien den, at det var os, der krævede den militære Tjenestetid nedsat. Jeg tror heller ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger, at hvis ikke vi havde rejst et saadant Krav, dengang Forslaget til Bemyndigelsesloven var til Behandling i det paagældende Folketingsudvalg, saa var Loven formentlig blevet gennemført uændret — i hvert Fald anbefalede 5 Partiernes Ordførere: Venstres, Socialdemokratiets, Det konservative Folkepartis, Kommunisternes og Dansk Samlings Ordførere at gennemføre Lovforslaget, saaledes som den højtærede Forsvarsminister havde fremsat det den 4. Februar her i Salen.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvordan Sagens videre Forløb blev, efter at vi havde rejst Kravet om Tjenestetidens Nedsættelse, men blot konstatere Resultatet: at Bemyndigelsesloven forlængedes dengang kun for 2 Maaneder, i Stedet for som foreslaaet for 1 Aar, at Sagen henvistes til Forsvarskommissionen, og endelig at der paa Grundlag af denne Kommissions Indstilling blev tilvejebragt et Forslag, hvorefter Tjenestetiden nu nedsættes fra ca. 11¼ Maaned til 10 Maaneder for Hjemmestyrkernes Vedkommende — Livgarden dog undtaget.

Naar henses til, at Erhvervslivets Mangel paa tilstrækkelig Arbejdskraft synes at blive føleligere for hver Dag, der gaar, kan jeg roligt sige, at mit Parti ingenlunde fortryder det Initiativ, det tog i denne Sag. Som Lovforslaget nu foreligger, betyder det en Besparelse paa ca. 230 000 Arbejdsdage, der kommer Produktionen til gode. Man kan sige, det er ikke Alverden, og efter vor Opfattelse burde det ogsaa være blevet til noget mere, men som Forholdene nu engang

er her i Landet, er det ikke des mindre et Resultat, vi gerne noterer.

Lad mig sige, at det vilde have set mere end ejendommeligt ud, hvis man paa samme Tid, hvor en Række andre Lande dels overvejer, dels allerede er gaaet til en Nedsættelse af den militære Tjenestetid, ikke ogsaa her i Landet gennemførte en saadan Foranstaltning.

Hvordan man end ser paa det militære Problem, maa man i hvert Fald indrømme, at et Lands militære Opgaver er af helt uproductiv Karakter. Den unge, gode Arbejdskraft, som Soldatertjenesten lægger Beslag paa, bidrager ikke til Opførelsen af Boliger, ikke til Fremstillingen af Brændsel, ikke til Frembringelsen af Eksportvarer saa lidt som til Produktionen af Fornødenheder til det hjemlige Behov. Med andre Ord — det militære Mandskab bidrager i Indkaldelsestiden overhovedet ikke til den Opbygning af Landets økonomiske og sociale Liv, der er Grundlaget for, at vort Folk fortsat skal kunne hævde sig, fortsat skal kunne gaa frem i Velstand og Udvikling.

Dette være paa ingen Maade sagt til Forklejnelse af de Medborgere, der er gaaet ind som Befalingsmænd i Hær og Søværn. Saa længe Staterne mener at maatte opretholde militære Styrker — og det ser jo desværre ud, som om ingen nok saa ødelæggende Krig skal medføre nogen Ændring heri —, udfører Officerer og Underofficerer en Gerning, der ganske maa sidestilles med Civiletaternes Tjenestemandsopgaver. Det er i det hele taget en klar Misforstaaelse, at Det radikale Venstre ikke skulde agte de Mænd, der ofrer Tid, Kræfter og Uddannelse paa at dygtiggøre sig til den Gerning, der her er Tale om. Men Det radikale Venstre har den Opfattelse, at de militære Opgaver i et Land som Danmark bør indskrænkes til det mindst mulige, ganske simpelt fordi dette Land nu engang er ude af Stand til at være med i det Kapløb, som større Stater og Stater af en helt anden forsvarsmæssig Struktur foretager i militær Henseende.

Vi beklager ikke, at Hærens og Søværnets Befalingsmænd gaar op i den Gerning, de har valgt; vi beklager kun, at saa faa af dem stiller sig paa samme Realitetsgrundlag som vi i Bedømmelsen af de mere end spinkle Muligheder, som dette Land har for at kunne løse krigsmæssige Opgaver. Der føres megen tiltalende Argumentation for, at nu bør alle gaa til en virkelig fordomsfri Overvejelse af vore militære Problemer. Jo, men det er jo netop dette, vi fra vor Side saa heftigt ønsker. Der er ikke noget, vi hellere vil, end om man her vilde kaste alle gamle og